

Een gevoelig punt...

Het nieuwe jaar in Opsterland begon goed. De burgemeester sneed een stukje Opsterlandse kaas aan, met kruiden uit Palestina en Israël. Niet zomaar kruiden; symbolische kruiden. Israëlische en Palestijnse kruiden gebroederlijk samen in één kaas. Was de werkelijkheid maar zo mooi. En was het nieuwe jaar maar zo goed begonnen in Gaza.

Opsterland is in 2006 een driehoeksrelatie aangegaan met Beit-Sahour (Palestina) en Ra'anana (Israel). Navraag bij de burgemeester leert dat het doel van deze driehoeksrelatie het in contact brengen is van de Israeli's en Palestijnen uit de betrokken gemeenten, om zo wederzijds begrip te kweken. Dat zal niet makkelijk zijn. Helemaal nu niet, na al het geweld in Gaza. Wij kunnen het nog best goed vinden met de Smalingerlanders, maar zelfs hier durven we de discussie over samenwerking met onze buurgemeente nauwelijks aan. Het is dus best ambitieus om dan als Opsterland toch een bemiddelende rol te willen spelen tussen deze twee gemeenten.

Maar ambitieus is goed, vinden wij bij de VVD. En natuurlijk veroordelen ook wij het geweld in Gaza en hopen wij met de rest van de wereld op vrede in het Midden-Oosten. Iedere bijdrage aan dat doel is meegenomen. Maar we moeten wel realistisch en doelgericht blijven. En niet vergeten dat er in onze eigen gemeente ook nog genoeg te doen is.

Om wederzijds begrip te kweken moet je beide partijen met elkaar in contact brengen. De activiteiten van onze gemeente hebben dat doel de afgelopen twee en half jaar niet echt dichterbij gebracht. Er zijn nieuwjaarskaarten verstuurd, gemaakt door verstandelijk gehandicapte kinderen uit Palestina. Ambtenaren en raadsleden van onze gemeente zijn op kennismakingsbezoek in beide gemeenten geweest en er zijn ambtenaren van de Palestijnse en Israëlische Vereniging van Gemeenten bij ons op bezoek geweest. En er is dus die kaas met symbolische kruiden. Allemaal prachtig natuurlijk, maar het heeft nog niet geleid tot het in contact brengen van de burgers of zelfs de ambtenaren van de beide betrokken gemeenten.

Het lijkt er op dat vooral wij erg druk mee zijn met de driehoeksrelatie. In de commissie heb ik het per ongeluk heel oneerbiedig 'heen en weer gevlieg' genoemd. De verontwaardiging was groot. Niet alleen de burgemeester, maar ook de fracties van OB en CDA waren ontzet. (Later bleek dat ook zij al eens het genoegen hadden gehad op kennismakingsbezoek te gaan.) Het PvdA sloot de College-gelederen door snedig op te merken dat dit belangrijke onderwerp niet afgedaan mocht worden als 'heen en weer gevlieg'. En dat ben ik dan wel met de PvdA eens.

De vrede in het Midden-Oosten is belangrijk. En zelfs onze driehoeksrelatie is belangrijk. Maar we moeten kritisch durven kijken naar de verhouding tussen

geboekte resultaten en de inspanningen die dat kost. En over die verhouding maak ik me zorgen. Er is al verschillende malen over de driehoeksrelatie gesproken in de commissie en in de Raad. En collega Sikke Marinus had er zelfs even een baan aan, om deze driehoeksrelatie inhoud te geven. En nu is er dan het voorstel om er een aparte raads werkgroep aan te wijden, want 'binnen de raad is een groeiende belangstelling voor de driehoeksverhouding'.

Dat hebben we gemerkt. Maar het begint mij wat te veel op hobbyisme en symbool-politiek te lijken. Laten we als gemeente nu niet proberen zelf het wiel uit te vinden, maar vooral aansluiten bij de initiatieven die er vanuit vrijwilligersorganisaties en kerken al zijn op dit punt. Zij zijn de instanties die juist in het intermenselijke contact een belangrijke rol spelen.

Op die manier heeft het College ook weer meer tijd om zich bezig te houden met andere zaken, die óók belangrijk zijn. De economische crisis bijvoorbeeld. Want uit navraag bij de wethouder bleek dat er nog geen plan is in onze gemeente om investeringen naar voren te halen, een banenpool op te richten of andere maatregelen die gemeenten om ons heen wél nemen om een steentje bij te dragen aan het bestrijden van de economische crisis. Ons College had het te druk met andere zaken.